Η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 9 ΜΑΪΟΥ 1941

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

Διευθυνταί: ΑΛΕΞ. Β. ΩΡΟΛΟΓΑΣ - ΔΗΜ. Κ. ΤΣΟΥΡΚΑΣ | Έτος 9ον ◆ Άριθμός Φύλλου 2636 | Γραφεῖα Μητροπόλεως 42. - Άρ. τηλ. 38-81 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ο ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ

Αἱ δηλώσεις εἰς τὰς ὁποίας προέβη ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Τσολάκογλου πρὸς τὸν ἐν Ἀθήναις ἀνταποκριτὴν τῆς «Βερολινείου Ἐφημερίδος τοῦ Χρηματιστηρίου», ἀπηχοῦν τὰς σκέψεις καὶ τὰς διαθέσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ ταύτοχρόνως, καθορίζουν μὲ πᾶσαν σαφήνειαν, τὸν προσανατολισμὸν τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς χώρας.

Ὁ κ. Πρωθυπουργός, ἐδικαίωσεν, ἐν τῷ προκειμένῳ, τὰς προσδοκίας τοῦ μεγάλου κοινοῦ, μὲ τὴν εὐθαρσῆ του γλῶσσαν, μὲ τὴν φροντίδα του ὅπως μὴν ὑπάρξῃ καγὲν κενόν, ὅπως μὴ ὑπάρξῃ καμμία ἀμφιβολία εἰς τὴν διατύπωσιν. Ὁ πόλεμος μὲ τὴν Γερμανίαν, κατεδικάσθη, καὶ ἐπισήμως, ὅπως εἶχε καταδικασθῆ ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν, ὑπὸ τοῦ λαοῦ.

Ἐγένετο ταύτοχρόνως καὶ ἡ διαπίστωσις ὅτι ἀνήκομεν εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅτι ἡ Εὐρώπη ἀποτελεῖ ἑνιαῖον σύνολον, συνδεόμενον ἀπὸ ταύτότητα συμφερόντων. Καμμία σοφιστεία δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνατρέψῃ, τὴν σιδηρᾶν ταύτην πραγματικότητα.

Ἡ Ἀγγλία, κατέβαλε πάντοτε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ καταβάλλῃ τὴν προσπάθειαν ὅπως διαιρέση τὴν Εὐρώπην. Ἐκεῖ ὀσφραίνεται ἡ Ἀγγλία τὸν κίνδυνον. Εἰς τὴν ἑνότητα. Εἰς πᾶσαν περίστασιν, ἐκηρύχθη ἐναντίον τῆς συνεργασίας καὶ ὑπὲρ τῆς κονιορτοποιήσεως. Ὑπεστήριξε τὸν περισσότερον ἀδύνατον, διὰ νὰ τὸν παρατάξῃ ἐναντίον τοῦ περισσότερον ἰσχυροῦ. Ἤθελε τὴν ἀναρχίαν εἰς τὴν Εὐρώπην. Μία ἑνιαία Εὐρώπη ἠσθάνετο ὅτι θὰ ἀπετέλη δι' αὐτήν, τὸν μέγιστον τῶν κινδύνων.

Παρῆλθεν ὅμως ἡ ἐποχή, κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ Λονδῖνον θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἀσκήσῃ οἵαν δήποτε ἐπίδρασιν. Ὅλαι αἱ βάσεις ἐπὶ τῆς ὁποίας θὰ ἠδύνατο νὰ κινηθῇ ἄλλοτε, ἀνετράπησαν. Προκειμένου εἰδικώτερον, περὶ τῆς Ἑλλάδος, οἱ παράγοντες, οἱ ὁποῖοι ἐσκεμμένως εἶχον τοποθετηθῆ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἀγγλίας, ἀπεμακρύνθησαν ὁριστικῶς. Ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶναι πλέον διατεθειμένη νὰ γίνῃ ὄργανον τῶν τυχοδιωκτῶν τοῦ καπιταλισμοῦ τοῦ Λονδίνου.

ΟΙ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΟΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ

ΕΝΑΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΣΤΑΛΗ

Μᾶς ἀπεστάλη ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κάτωθι κατάλογος ὀνομάτων Θεσσαλονικέων παραμενόντων εἰς Ἀθήνας, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐπιστρέψουν εὐθύς ὡς ἀποκατασταθοῦν αἱ συγκοινωνίαι.

Μπατάρας Διαμαντίδης, Νικ. Τσάκας, Κων. Λεφάκης, Συμεὼν Κάλφας, Δημ. Παπαδόπουλος, Κων. Παπαδόπουλος, Βασ. Πουλιόγλου, Παναγ. Ἰωάννου, Γεώρ. Λεμονίδης, Χρ. Γρέκος, Κων. Δεμετσῆς, Πετ. Μπεολέμης, Πάνος Κεμάλογλου, Γεώρ. Κοιλιαρίδης, Νικ. Μανωλόπουλος, Παναγιώτης Μανωλόπουλος, Βασ. Χατζηβασιλείου, Χρῆστος Σαρλῆς, Σταῦρος καὶ Δαντελῆς Συμβουλίδης, Φίλιπ. Στηλιάδης, Βασ. Βουγιουκάκης, Κων. Κογιαλῆς, Γεώρ. Παπαγγέλου, Γεώρ. Χατζημῆτρος, Νικόλ. Σηράκης, Βύρων Λάμπρου, Στέργ. Φιλίππου, Νικ. Τζαβάρας, Παντ. Νικολάου, Δημ. Χαριτόπουλος σωφέρ, Γρῆγ. Χατζημιχαήλ, Στέφ. Κηρπανίδης, Ἡρακλ. Κοκοζίδης, Θεόδ. Πουλίδης, Ἰωάν. Γκολέμας, Ἀγαμέμνων Κουλέμας, Δημ. Ροῦμπος, Ἰωάν. Ροῦμπος, Παναγ. Πανίδης, Ἀλέκος Πανίδης, Κων. Φωτικούδης, Ἀντ. Γαρέζος, Ἰωάν. Νικηφοράκης, Ἐμαν. Νικηφοράκης, Ἰωάν. Κάκνας, Ἀναστ. Τσακίρης, Γεώρ. Χατζηγεωργίου, Κων. Καλογερόπουλος, Ἀνέστης Μιχαηλίδης, Κων. Γεωργιάδης, Κων. Μαυρόπουλος, Κων. Δεμερτζῆς, Ἀριστείδης Χατζηγεωργίου, Ἀντ. Κουμασίδης, Σωκρ. Χατζηγεωργίου Ἰω. Ἰωαννίδης, Δημ. Μποζάνης, Γεωργ. Μποζάνης, Γεωργ. Χαρᾶς, Γεωργ. Σταυριανίδης, Παν. Μποτηρόπουλος, Παν. Κυπριανίδης μετὰ τῆς οἰκογενείας του, Γ. Γεωργιάδης, Δημ. Παπαΐωάνου, Ἰωάνης Ἠλιάδης, Βασ. Ἰωαννίδης, Δημ. Ἰωαννίδης, Ἐμμανουὴλ Παπαλῆς, Δημ. Σαρκούδης, Γεωργ. Καζαντζῆς, Νῖκος Μπρήκμαν, Ἐλευθ. Μαυβίδης, Σάββας Μαυβίδης, Μιχ. Γρηγοριάδης, Μιχ. Ζηόπουλος, Κωνστ. Παπαχαραλάμπου, Σωκρ. Χατσάρας, Κωνστ. Κωνσταντινίδης, Θεόδ. Σαβηνόπουλος, Ἀλέξ. Δελάπασχος, Παν. Γαρήτσης, Νικ. Δανκούλας, Ἰωάν. Παπαγιαννάκος, Νικ. Νικολαΐδης, Κορνήλιος Ἀμασλίδης, Παναγ. Κουρουπαλάτης, Γεώργιος Ζῆκος, Δημήτριος Θεοδοσιάδης, Φώτιος Κατσαρῆς, Βασ. Κόκορας, Ζαφείριος Ζανῆς, Ἰορδάνης Μπογδάνος, Ἄνθιμος Σήρας, Ἀλκηβιάδης Ράλης, Κων. Χριστόπουλος, Ἰωάν. Συμβουλίδης, Κωνστ. Κάσας, Κυριᾶκος καὶ Φιλοκτήμων Βλατσαρᾶ, Γεώρ. Γεωργιάδης, Ἰωάν. Κοτζήρης, Γεώργ. Παπαοικονόμου, Ἀθαν. Παναγιωτόπουλος, Ἰωάν. Πυργόπουλος, Νικ. Καλαητζόγλου, Γεώρ. Γκουλέκας, Ἀπόστολος Κωντούλας, Σῖμος Σίμου, Στέλιος Φιλήκης, Χρῆστος Χαράλαμπος καὶ Δημήτριος Λουτράδης, Γεώργ. Μήτσου, Χάρης Γκατζῶνας, Ἠλίας Εὐαγγελίδης, Βασ. Εὐμοιρίδης, Τάκης Ρήγας, Γαβριὴλ Μεταξᾶς, Βασιλείου Βασ. Θεόδ. Γούναρης, Δημήτριος Σπ. Μανιάτης, Ἀντ. Κώτσικας, Ρουμάνος Κωνσταντίνου ἢ Κωνσταντινίδης, Εὐθύμιος Ἀλδήρογλου, Χρῆστος Ἀντωνιάδης ναύτης, Μιχαὴλ Ἀντωνιάδης, Ἀριστείδης Τζούρδας, Μιχαὴλ Νικολαΐδης, Παναγ. Πανάγου, Στυλ. Μηλογιάννης, Πρόδρ. Μηστακίδης, Θεοδόσιος Μπήτσης ἀνθ)γός, Κων. Γουναρίδης, Γκλόρια, Βασ. Κεμπακιζόγλου, Ἀπόστ. Κυριακόπουλος, Ἀντώνιος Ἀντωνιάδης, Μιχαηλίδης Κλέαρχος ναύτης, Ἰωάν. Βασιλειάδης, Ἀναστ. Ἀνδρέου, Φρειδερίκος Σέπουτ, Χρ. Μπουσιόνης, Εὐάγ. Μάλαμος, Ἰ. Σταματίου, Ἰ. Νικολαΐδης, Γ. Νικολαΐδης, Δ. Σταματίου, Γ. Παπαδόπουλος, Ἰ. Ἀντωνιάδης, Γ. Σταθηνάκης, Φ. Σουγιουλτσῆς, Κ. Χρονάκης, Νικόλαος Χρονάκης, Ἰωάννης Κεφαλᾶς, Πρόδρ. Δασκαλόσογλου, Ἀστέριος Στεργίου, Κώστας Χατσερήγας, Ἀνδρέας Ράδος, Ἀδελφοὶ Ζαμπέτογλου, Κυριάκος Βογιατζόγλου, Σταῦρος Σεβαστόπουλος, Σταμάτιος Κουρτέσης, Δημήτριος Μπατῆς, Δημήτριος Ἀρναούτογλου, Σάββας Λειβανός Σμηνίτης, Θεοφάνης Ἀβραμίδης, Ἀνδρέας Τανακίδης, Ἰωάννης Μαυρίδης, Κωνσταντῖνος Θεοφανίδης, Τάκης Περιστεράκης, Σάβας Σβόλος, Περικλῆς Ἀϊδονόπουλος, Χαρ. Κωνσταντινίδης, Παν. Νενάπουλος, Ἀθαν. Μπαμπούκης, Διαμαντῆς Διαμαντάρας, ἀδελφοὶ Βάσος, Σῶτος καὶ Κώστας Ἀσκεπίδης, Μιχαὴλ Κανακάλης, Φώτης Κανακάλης, Ἡρακλῆς Πορτοκάλης, Νῖκος Πορτοκάλης, Ἰωάννης Ἰωαννίδης, Ἐλευθέριος Πετρίδης, Στέφ. Παπαδόπουλος, Βενιζέλος Παπαδόπουλος, Γεωρ. Παυλούδης Ζαχαρίας Λάσκαρης, Λεωνίδας Χαραντάρης, Βασ. Ζαφειριάδης, Κωνστ. Δήμου, Περικλῆς Σταυρίδης, Ζαφ. Ζαφειριάδης, Σωκράτης Καλπάκης, Βασ. Ἀλαμένος, Δημ. Παρασκευόπουλος, Γεωρ. Καληγοβαλῆς, Νικ. Σερεμετίδης, Βασ. Μαρδίρης, Κωνστ. Κουτσούκας, Ἰω. Καμπητσόγλου, Γεωρ. Ζησόπουλος, Ἀθ. Ζαχαριάδης, Παντ. Παπάζογλου, Ἀλέξ. Φωνόπουλος, Ἰωακεὶμ Ἀλεξιάδης, Ἰω. Βουγδανίδης, Ἰωάν. Ἴνος, Δημ. Δήμου, Πανταζῆς Δασκαλιάδης, Βενιζέλος Δασκαλιάδης, Ἀπόστολος Βακαριλῆς, Κυριᾶκος Μπονσαντζόγλου, Δημ. Σπανούδης, Πέτρος Γερούσης, Γεώρ. Κανελλόπουλος, Ἰω. Οἰκονόμου, Εὐάγ Γουνόπουλος, Ἀνέστης Παπαδόπουλος, Ἀβράμ—Χαΐμ Ἀντζέλ, Βασ. Κουκίδης, Βασίλειος Ἀσβεστόπουλος Γ. Γραβαλίδης, Ἀπ. Μάνος, Ἀν. Ἀνθογαλίδης, Σεραφεὶμ Νικολαΐδης, Κ. Καραμπάλης, Ἀν. Καραγιαννίδης, Ἰ. Βασιλειάδης, Δ. Σιδηρόπουλος. Βασ. Σιδηρόπουλος, Παν. Μπόλκας, Βασ. Χατζηστσμαλίου, Μιχ. Ραπτόπουλος, Γ. Πετρόπουλος, Δ. Λασκαρίδης, Ἀδελφοὶ Θωμᾶς καὶ Ἀλ. Γουλιᾶς, Ἀγγελος Ἀφεντόπουλος, Μιχ. Μαντσεβανίδης, Ν. Μεντσικοφ, Ἀθ. Τσοτύλης, Χρ. Χρηστίδης, Δόξας Θεόδ. Πίκος καὶ Κωνστ. Σταθόπουλος, Ἰ. Ζαλήδας Σταῦρος Καρτσᾶς, Χρ. Μαυροκαρδάτος, Στέφανος Τσαλίρης, Ἀ. Τσενκίδης, Ταξιάρχης Σιδηρόπουλος, Θεμιστοκλῆς Βακιρτζιλίδης, Πέτρος Καραγουνίδης, Μιχ. Βρυώνης, Δημ. Μανάσκος, Βασ. Τζόκας, Μιχ. Τουρλιτάκης, Νικ. Σερδάρης, Ἰωάν. Σερδάρης, Ἰωάν. Κηπουρός, Στέφανος καὶ Γεώργιος Κρεμεζῆς, Γεώρ. Δημητριάδης, Κωνστ. Ἐξηντάρης, Βασ. Καρόγλου, Κων)τῖνος καὶ Νικόλαος Μπακερλῆς, Ἀπόστολος Βεντούρας, Θωμᾶς Βασιλειάδης, Εὐάγ. Ριζοθανάσης, Χαραλάμπης Πετρόκλου, Θεόδ. Πιλάφας, Σταῦρος Βλαγκόγιας, Ἀνδρέας Λεγκίνογλου. Ἰωάν. Δημητριάδης, Στέφανος Παπαστεφάνου, Ἀντώνιος καὶ Παῦλος Χατζημιχαήλ, Κωνστ. Κωνσταντινίδης, Δημήτριος Μαργαρίτης, Ἰωάννης Ἀμπατσόγλου, Γεώργιος Μιχαὴλ καὶ Τριανταφύλλος Βασυνβόσης, Πέτρος Δερμηδεσιώτης, Γεώρ. Βασιλειάδης, Χαράλαμπος Τάπακίδης, Ἐμμανουὴλ Τσαλήκογλου, Νικόλαος καὶ Δημήτριος Τσομπάνογλου, Ἰωάν. Κρεμύδας, Ἰωάν. Ἀθανασίου, Ἀθαν. Λαζαρίδης, Στέφανος καὶ Ἰωάννης Ρουμπῆς, Γεώργιος Δούγκας, Νικ. Κουκοδήμος, Ἰωάν. Κατσαούνης, Κωνστ. Καρέπης, Σταῦρος Πήνας, Ἀθανάσιος Πετρίδης, Κωνστ. Γκελερῆς, Κωνσν. Μπακόπουλος, Ἰωάν. Χαριτῆδης, Θεόδωρος Βασιλείου, Ἰωάν. Βασιλειάδης, Ἀντώνιος Καραμπουνιώτης, Νικόλαος Καραδήμας, Χριστόφορος Μαδαμᾶς, Μάρκος Ναμίας ὁ υἱός του Ντάνη ὁ ἀδελφός του Ἠλίας, Ἕκτωρ Καποράνο, Σάμ Μοδιάνο καὶ ὁ ἀδελφός του Μπενίκο, Ἕκτωρ Σαΐας, Μάρκος Μοσσέρι καὶ ὁ υἱός του Τζίκο, Τζάκ καὶ Οὐμβέρτος Μοδιάνο, Ἐρρίκος Μαλλάχ. Σολ. Οὐζιέλ, Ἔλιο Μοδιάνο, τὰ πέντε ἀδέλφια Ἠλίας, Ἀρθοῦρος Κάρλος, Ἀλβέρτος καὶ Δανιὴλ Μοδιάνο, τὰ τρία ἀδέλφια Σολωμὼν Δανιὴλ καὶ Ἐρρίκος Μοδιάνο, Ραοὺλ Τόρρες, Πέτρος Φερνάντες Ἰωσὴφ Τιάνο, Ζανσέλμ Σαΐας, Βίκτωρ Γαμπαΐ μετὰ τῶν δύο υἱῶν του. Ἰσὰκ Μόλχο, Δανιὴλ καὶ Σαλβατὼρ Μπενβενίστη. Ἐμμανουὴλ Ἀροὺχ, Ἰωσὴφ Φωεντίν, Ἐρρίκος Παρδὸ, Μαυρίκιος, Ἀζούς, Εὐστάθ. Βαλταδῶρος, Εὐθύβουλος Καζαντούδης, Μιχ. Κάρανταγῆς, Εὐάγγελος Γκουντίνας, Ἀριστ. Χατζηγεωργίου, Ἀντών. Κουμασίδης, Σωκρ. Χαρίσης, Μιχ. Ἀκουμουσόγλου, Χρῆστος Παπακυριατσῆς, Γεώργ. Ταλιάκης, Ἀθ. Ζάκας, Παναγιώτης Μπουζούδης, Μόσχος Μόσχου, Θεολόγος Παντελίδης.

[Αὔριον ἡ συνέχεις]

ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΚΡΟΤΟΥΣ ΤΩΝ ΤΗΛΕΒΟΛΩΝ

Οἱ Ἐσκιμῶοι ΖΟΥΝ ΕΙΡΜΝΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΝΟΥΝ ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΑΙ

Δὲν συμπαθοῦν καθόλου τὸν Χριστιανισμόν. — Προτιμοῦν τὴν κόλασιν ἀπὸ τὸν παράδεισον διότι ἔχει πάντοτε φωτιὰ ἀναμμένην καὶ εἶναι ζεστή.

ΜΑΔΡΙΤΗ, (Ἱδ. ὑπηρεσία).—Κοντὰ στὰς περιγραφὰς τῶν πολεμικῶν γεγονότων, εὑρίσκουν θέσιν πάντοτε καὶ ἄλλα διάφορα θέματα ποὺ ἔλεγε κανεὶς ὅτι σήμερα εἶναι πλέον ἀσυγχρόνιστα μὲ τὴν ἐποχὴν ποὺ διανύει ἡ Εὐρώπη. Ἐν τούτοις δὲν παύουν καὶ τὰ ξένα αὐτὰ πρὸς τὸν πόλεμον γεγονότα νὰ παρουσιάζουν ἀρκετὸν ἐνδιαφέρον, ὅπως αἱ παρακάτω ἀνακοινώσεις μιᾶς ἐξερευνητικῆς ἀποστολῆς ποὺ ἔχει ἐπιστρέψει πρὸ ὀλίγου ἀπὸ τὴν χώραν τῶν Ἐσκιμώων.

Μᾶς πληροφοροῦν λοιπὸν αἱ ἀνακοινώσεις αὐταὶ ὅτι οἱ Ἐσκιμῶοι παρουσιάζουν τὰς μεγαλυτέρας ὀυσκολίας ἀπὸ ὅλους τοὺς λαοὺς εἰς τὸν προσηλυτισμόν των εἰς τὸν χριστιανισμόν. Πρῶτα ἀπὸ ὅλο ὁ ἐσκιμῶος προτιμᾶ τὴν κόλασιν ἀπὸ τὸν παράδεισον, διότι ἐνῶ ὁ παράδεισος—ὅπως τοῦ τὸν περιγράφουν οἱ ἱεραπόστολοι— εἶναι ἕνας τόπος δροσερός, ἡ κόλασις ἀντιθέτως εἶναι ἕνα θερμὸν σπήλαιον, μὲ διαρκῶς ἀναμμένην φωτιάν, ἕνας τόπος χωρὶς πάγους καὶ χιόνια, ὅπως τὸν ὀνειρεύεται ὁ ἐσκιμῶος. Ἡ κόλασις λοιπὸν εἶναι πολὺ περισσότερον δελεαστικὴ ἀπὸ τὸν παράδεισον καὶ τὸ ἐσκιμῶος προτιμᾶ νὰ μείνῃ εἰδωλολάτρης γιὰ νὰ τὴν ἀπολαύσῃ μετὰ θάνατον, ὁπότε δὲν θὰ ἔχῃ πλέον ἀνάγκην νὰ βασανίζεται μὲ τὸ αἰώνιον ψῦχος.

Αἱ δυσκολίαι ποὺ συναντοῦν οἱ ἱεραπόστολοι εἶνε σχεδὸν ἀνυπέρβλητοι. Ὅταν οἱ ἐσκιμῶοι ἀσθενοῦν, καλοῦν τὸν μάγον νὰ τοὺς θεραπεύσῃ, ἐπειδὴ εἶνε βέβαιοι ὅτι κάποιον κακὸν πνεῦμα τοὺς ταλαιπωρεῖ καὶ τοὺς στέλνει τὴν ἀσθένειαν. Ὁ μάγος, ἀπαγγέλλων διαφόρους ἐξορκισμοὺς καὶ ἐνῷ χορεύει καὶ τραγουδᾷ, καίει μερικὰ μαγικὰ βότανα καὶ ἐπειτὰ προλέγει εἰς τὸν ἄρρωστον ἂν πρόκειται νὰ γίνῃ καλὰ ἢ ἂν θὰ ἀποθάνῃ. Ἐὰν συμβῇ τὸ δεύτερον, τότε ὁ ἄρρωστος δὲν δικαιοῦται πλέον νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν θεραπείαν του, διότι μὲ αὐτὸ θὰ ἐπροκαλοῦσε τὴν ὀργὴν τοῦ θεοῦ τῆς οἰκογενείας ὁ ὁποῖος ἀπεφάσισε πλέον ὁριστικῶς τὸν θάνατόν του καὶ θὰ ἐγίνετο αἴτιος μεγάλων καταστροφῶν διὰ τοὺς συγγενεῖς του. Διὰ τὸ καλὸν λοιπὸν τῆς οἰκογενείας του καὶ τῆς φυλῆς του αὐτοκτονεῖ διὰ μιᾶς ἐπιφραγίσῃ τὴν θέλησιν τοῦ θεοῦ τὴν ὁποίαν τοῦ ἀπεκάλυψεν ὁ μάγος.

Οἱ ἱεραπόστολοι προσπαθοῦν νὰ πείσουν τοὺς Ἐσκιμῶους ὅτι ἡ αὐτοκτονία εἶναι κακὴ πρᾶξις, ἀλλὰ κανεὶς δὲν τοὺς πιστεύει. Καὶ πῶς ἄλλωστε νὰ τοὺς πιστεύσουν, ἀφοῦ ἐκτελοῦν τὴν πρᾶξιν αὐτὴν μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι εἶναι σύμφωνοι μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ;

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνο: αὐτό. Οἱ Ἐσκιμῶοι ἀνταλλάσσουν κάθε τόσο τὶς γυναῖκες των. Ἡ πρᾶξις αὐτὴ θεωρεῖται ὡς ἐξαιρετικὰ εὐχάριστος εἰς τοὺς θεούς, οἱ ὁποῖοι πείθονται ἔτσι νὰ ἐλαττώσουν τὰ δεινὰ ποὺ φερτώνουν εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Οἱ ἱεραπόστολοι ὅμως ἀδιαφοροῦντες γιὰ τὰ ἐλατήρια ποὺ κινοῦν τοὺς Ἐσκιμῶους εἰς τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν γυναικῶν τους προσπαθοῦν νὰ τοὺς πείσουν ὅτι πρέπει νὰ κρατοῦν τὴν ἰδίαν γυναῖκα ἐφ' ὅλου ζωῆς. Τοὺς λόγους αὐτῆς τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν γυναικῶν δὲν ἠμπορεῖ μὲ κανένα τρόπον νὰ τοὺς ἀντιληφθῇ ὁ Ἐσκιμῶος.

Ὅταν τὸ γυνῆς δὲν ἀποφέρει πολλὰ πράγματα, οἱ Ἐσκιμῶοι ἀνακοινώνουν εἰς τοὺς γέροντας ὅτι ἦλθε ἡ ὥρα νὰ ἀποθάνουν. Πρῶτα θὰ ἀποθάνουν αἱ γραῖαι. Ὅσες ἔχουν τὸ θάρρος αὐτοκτονοῦν. Οἱ ἄλλες θανατώνονται μὲ τὸν ἑξῆς τρόπον. Οἱ ἄνδρες διατάσσουν τὶς γυναῖκες των νὰ παραλάβουν ὅλα τὰ ὑπάρχοντά των καὶ νὰ τοὺς ἀκολουθήσουν σὲ ἄλλα μέρη.

Στὰ σπίτια μένουν αἱ γραῖαι καὶ οἱ γέροντες ποὺ ἦλθεν ἡ ὥρα νὰ ἀποθάνουν. Τοὺς ἀφήνουν μερικὰ δέματα ὀλίγων τροφῶν καὶ ἕνα λιχνάρι, Ἐὰν οἱ νεώτεροι κατορθώσουν νὰ εὕρουν τροφὰς ἐπιστρέφουν νὰ σώσουν τοὺς γέροντας. Συνήθως ὅμως ὅταν ἐπιστρέφουν τοὺς εὑρίσκουν πεθαμένους ὅλους.

Εἰς μερικὰ μέρη, ὅπου ὑπάρχει πληθώρα γυναικῶν, ἐπιτρέπεται ἡ πολυγαμία. Οἱ ἱεραπόστολοι καταδικάζουν τὸ ἔθιμο αὐτό, ἀλλ' οἱ Ἐσκιμῶοι ἀπαντοῦν:

— Καὶ ὅμως κάτι πρέπει νὰ γίνῃ καὶ γιὰ τὰς γυναίκας αὐτάς. Ἔχουν δικαίωμα νὰ ζήσουν, καὶ γιὰ νὰ ζήσουν πρέπει νὰ παντρευθοῦν ἕνα ἄνδρα ὁ ὁποῖος θὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ τὰς τρέφῃ. Τί θέλετε; Νὰ τὶς ἀφήσουμε νὰ πεθάνουν τῆς πείνας;

Σὲ ἄλλα πάλιν μέρη, ὅπου οἱ γυναῖκες εἶνε ὀλίγες, συμβαίνει τὸ ἀντίθετον. Κάθε γυναῖκα δικαιοῦται νὰ πάρῃ δύο καὶ τρεῖς συζύγους. Ὅλοι ζοῦν εἰρηνικώτατα κάτω ἀπὸ τὴν ἰδίαν στέγην. Οἱ ἱεραπόστολοι συνοφρυοῦνται καὶ πάλιν, καὶ οἱ Ἐσκιμῶοι δίδουν τὴν ἰδίαν ἀπάντησιν.

— Τί θέλετε νὰ κάνωμε ἀφοῦ δὲν ὑπάρχουν ἀρκετὲς γυναῖκες;

Τὸ χειρότερον ὅμως ἀπὸ ὅλα εἶνε ὅτι μόνον οἱ περισσότεροι ἀπὸ αὐτοὺς δὲν δέχονται νὰ γίνουν Χριστιανοί, ἀλλὰ σκοτώνουν ἀλόφητα καὶ ἐκείνους ποὺ θὰ συνέβαινε νὰ προσηλυτισθοῦν καθὼς καὶ τοὺς ἰδίους τοὺς ἱεραποστόλους.

ΟΙ ΛΑΟΙ ΠΟΥ ΑΦΥΠΝΙΖΟΝΤΑΙ

Ὁ κόσμος τοῦ Ἰσλάμ ΚΑΙ ΑΙ ΜΗΧΑΝΟΡΡΑΦΙΑΙ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ

Ἡ νικηφόρος γερμανικὴ ἐκστρατεία εἰς τὴν Βαλκανικήν, αἱ λαμπραὶ ἐπιτυχίαι εἰς τὴν Κρηταικήν, ἡ νέα γενικῶς κατάστασις, ἡ ὁποία ἐδημιουργήθη εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ γεγονότα τοῦ Ἰράκ, θέτουν τὸν κόσμον τοῦ Ἰσλὰμ ἐνώπιον νέας καὶ ἀποφασιστικῆς καμπῆς τῆς ζωῆς του.

Ποῖαι θὰ εἶνε τελικῶς αἱ ζυμώσεις εἰς τὴν Τουρκίαν καὶ τὴν Αἴγυπτον; Τί θὰ συμβῇ εἰς τὴν Ὑπεριορδανίαν καὶ τὴν Παλαιστίνην; Ἐπὶ πόσον καιρὸν ἀκόμη τὸ Σουδὰν θὰ ἀφήνῃ νὰ καταπιέζεται ἀπὸ μίαν δράκα Ἄγγλων; Ὅλοι αὐτοὶ οἱ μουσουλμανικοὶ λαοὶ θὰ εὕρουν σήμερον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐξέλθουν ἀπὸ τὴν παθητικὴν των στάσιν ὁλοκλήρων ἑκατονταετηρίδων καὶ νὰ ἐπιδράσουν ἐνεργῶς ἐπὶ τῆς περαιτέρω τύχης των;

Βέβαια, μόνη ἡ ἐξέλιξις τῶν γεγονότων θὰ δώσῃ τελικῶς τὴν ἀπάντησιν εἰς τὰ ἐρωτήματα ταῦτα. Μίαν ὅμως προϋπόθεσιν διὰ τὴν ἀπάντησιν ταύτην ἀποτελεῖ καὶ ἡ γνῶσις τῆς ἱστορίας τῶν μουσουλμανικῶν αὐτῶν λαῶν, τῆς ἱστορίας των μάλιστα ὄχι μόνον τοῦ 19-ου καὶ 20-οῦ αἰῶνος, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων ἐπέρασαν σιγὰ σιγὰ ἀπὸ τὴν ὀθωμανικὴν ἐπικυριαρχίαν εἰς τὴν ἐξάρτησιν ἀπὸ τὰς μεγάλας ἀποικιακὰς Δυνάμεις. Ἡ γνῶσις τῆς προγενεστέρας ἱστορίας των εἶνε ἐπίσης πολὺ χρήσιμος σήμερα.

Ἡ μακραίων αὐτὴ ἱστορία τῶν μουσουλμανικῶν λαῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς δύναται νὰ διαιρεθῇ εἰς δύο μεγάλα τμήματα: Τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Μωάμεθ μέχρι τῆς κυριαρχίας τῶν Ὀσμανιδῶν καὶ τὸ δεύτερον, τῆς ἐποχῆς τῶν ἀλληλοδιαδόχων ὀσμανικῶν κρατῶν. Πολλαὶ σκοτειναὶ φάσεις ὑπάρχουν εἰς τὴν ζωὴν τῶν λαῶν αὐτῶν, καθ' ὅλην αὐτὴν τὴν μακρὰν περίοδον. Νεφελωδῶς μόνον ἠμπορεῖ νὰ διαπιστωθῇ ἡ ἱστορικὴ ἀλήθεια, ὅτι οἱ ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι σήμερον ὀνομάζονται Ἰρακινοὶ εἶνε ὁ ἄλλοτε ὑπήκοοι τοῦ Ἀρροὺν Ἀλ Ρασίντ, καὶ ὅτι μία σταθερὰ γραμμὴ ὁδηγεῖ ἀπὸ τὴν κυριαρχίαν τῶν Μαμελούκων μέχρι τοῦ Μεχμὲτ Ἄλη, τοῦ μεγάλου ἀντιπάλου τοῦ Ναπολεόντος καὶ τῶν Ἄγγλων, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 19ου αἰῶνος.

Ὅλην αὐτὴν τὴν μακρὰν ἱστορικὴν ἐποχὴν διαγράφει μὲ λαμπρὰν σαφήνειαν ἕνα βιβλίον, τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη λίαν ἐπικαίρως εἰς τὸ Βερολῖνον. Συγγραφεὺς τοῦ βιβλίου εἶνε ὁ Κὰρλ Μπρόκελμαν καὶ ὁ τίτλος του «Ἡ ἱστορία τῶν ἰσλαμικῶν λαῶν καὶ κρατῶν». Ἐὰν ὅμως τὸ βιβλίον τοῦ Μπρόκελμαν ἀποτελεῖ μίαν πιστὴν καὶ διαφωτιστικὴν ἔκθεσιν τοῦ ἰσλαμικοῦ παρελθόντος, ἕνα ἄλλο βιβλίον, τὸ ὁποῖον ἐξεδόθη ἐπίσης προσφάτως εἰς τὸ Βερολῖνον, εἶνε μία ἐξ ἴσου διαφορετικὴ ἔκθεσις τῶν σημερινῶν πολιτικῶν προβλημάτων τοῦ ἰσλαμικοῦ κόσμου, ἰδιαιτέρως τῆς περιοχῆς τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης: ὅλων δηλαδὴ τῶν λαῶν, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦν ἀπὸ τῆς διώρυγος τοῦ Σουὲζ πρὸς βορρᾶν μέχρι τοῦ Ἀντεν καὶ Ἀδραμάουτ πρὸς ΝΑ τοῦ Ἀσάμπ καὶ τοῦ Τζιμπουτὶ πρὸς Ν.Δ. Τὸ βιβλίον φέρει τὸν τίτλον «Πολιτικοὶ καὶ Προφῆται εἰς τὴν Ἐρυθρᾶν Θάλασσαν» καὶ συγγραφεὺς του εἶνε ὁ Πάουλ Σμίτς.

◆

Ἰδιαιτέρως ἐνδιαφέροντα εἶνε τὰ σημεῖα εἰς τὰ ὁποῖα ἐκτίθεται ἡ διείσδυσις τῶν Ἄγγλων εἰς τὴν λεγομένην «ἐνδοχώραν τοῦ Ἀντεν». Καθ' ὃν χρόνον ὁ κόσμος εἶχε τὴν προσοχήν του προσηλωμένην εἰς τὴν Ἰταλικὴν προέλασιν ἐν Ἀβησσυνίᾳ, οἱ Ἄγγλοι ἠδυνήθησαν σιωπηλότατα καὶ ἡσυχώτατα νὰ ἐπεκτείνουν τὴν κυριαρχίαν των εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην.

Κατὰ τὸ 1933, τὸ προτεκτοράτον τοῦ Ἀντεν κατεῖχεν ἔκτασιν 9000 μόνον τετραγ. μιλίων καὶ ἡ ἐνδοχώρα του μόνον 19.000. Εἰς τὰ 1936, ἡ ἐπετηρὶς τοῦ ἀγγλικοῦ ὑπουργείου τῶν Ἀποικιῶν ἀνέφερεν ὡς ἔκτασιν τοῦ «Aden Interior» 42.000 τετραγ. μιλίων.

Τὸν

Τελευταῖαι Εἰδήσεις καὶ Τηλεγραφήματα

ΕΙΣ ΠΛΗΡΕΣ ΦΩΣ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΠΟΥ ΔΙΕΠΡΑΧΘΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΛΗΡΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

ΠΩΣ ΠΑΡΕΔΟΘΗ Η ΕΛΛΑΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΓΛΟΥΣ ΚΑΙ Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΝ

Ἡ ἀκατανόητος ἀπόφασις τῶν Ἀθηνῶν νὰ ἀναλάβουν τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Γερμανίας προκαλεῖ τὴν ἐξέγερσιν τῶν ἡγετῶν τοῦ στρατεύματος. Ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Παπάγος διατάσσουν: «Συμβιβασμὸς ἀδύνατος!» - Ὁ Στρατὸς λαμβάνει τὴν ἀπόφασίν του- Ἡ μωρία ἀνέτρεψε μίαν ἔντιμον ἀνακωχήν.

ΑΘΗΝΑΙ.—Ἐδόθησαν εἰς τὴν δημοσιότητα ἐξαιρετικῆς σπουδαιότητας ἀποκαλυπτικὰ στοιχεῖα τῶν τελευταίων πολεμικῶν γεγονότων τὰ ὁποῖα εἶχον ὡς ἀποτέλεσμα τὴν κατάρρευσιν τοῦ Ἀλβανικοῦ καὶ Μακεδονικοῦ μετώπου.

Ἡ σχετικὴ Ἔκθεσις ἔχει ἐν περιλήψει ὡς ἑξῆς:

Πρὸς διάλυσιν πάσης πλάνης ἐξ ἀγνοίας τῶν πραγματικῶν γεγονότων καὶ πλάνης ἀπὸ τὰς κακοήθεις διαδόσεις τῶν διαστρεβλωτῶν τῆς ἀληθείας φέρομεν εἰς φῶς ἀπὸ διενεργηθεῖσαν προσεκτικὴν ἔρευναν τὰ γεγονότα τὰ ὁποῖα ἤγαγον τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα εἰς ἔντιμον συνθηκολόγησιν.

Ἡ Ἔκθεσις, ἀφοῦ ἀνατρέχει εἰς τὰς ἀπὸ τῆς κηρύξεως τοῦ Ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου ἐπιχειρήσεις, συνεχίζει:

Η ΟΛΕΘΡΙΑ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Περὶ τὰ τέλη Φεβρουαρίου ἐφθασεν εἰς τὸ μέτωπον ἡ φήμη ὅτι ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ κυβέρνησις ἀπεφάσισαν νὰ ἀντιταχθοῦν κατὰ τῆς Γερμανίας προσκαλοῦντες εἰς βοήθειαν τοὺς Ἄγγλους.

Αἱ φῆμαι αὗται ἐπεβεβαιώθησαν ὅταν ἐκλήθησαν εἰς Ἀθήνας ὅπως λάβουν σχετικὰς ὁδηγίας οἱ στρατηγοὶ Πιτσίκας καὶ Δράκος καὶ εἰς τοὺς ὁποίους ἀνεκοινώθη ἡ καταπληκτικὴ αὕτη ἀπόφασις τῆς κυβερνήσεως.

Ἐπηκολούθησε ἡ μετάβασις τοῦ Διαδόχου Παύλου εἰς τὸ μέτωπον.

Ὑπὸ τοῦ Διαδόχου ἐτέθη εἰς τὸν Διοικητὴν τοῦ Α'. Σώματος Στρατοῦ ἀπεριφράστως τὸ ἐρώτημα: «Ἐὰν ἡ Ἑλλὰς προσεβάλλετο ὑπὸ τοῦς Γερμανοὺς θὰ ἠδύνατο νὰ ἀμυνθῇ ἀποτελεσματικῶς;».

Τοῦ ἐρωτήματος αὐτοῦ ἔλαβον γνῶσιν οἱ Διοικηταὶ τῶν μεγάλων μονάδων οἱ ὁποῖοι καὶ ἀπήντησαν σχεδὸν στερεοτύπως ὅτι τοιαύτη ἀπόφασις θὰ ἦτο καταστρεπτικὴ διὰ τὴν χώραν καὶ ἠπόρησαν πῶς ἐτίθετο τοιοῦτον ζήτημα. Μάλιστα ἐχαρακτήρισαν ὡς παραφροσύνην τὴν τυχὸν ἀπόπειραν ἀντιστάσεως ἡ ὁποία θὰ κατέληγεν εἰς θεομηνίαν μὲ κίνδυνον αἰχμαλωσίας ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ ἐρημώσεως τῆς χώρας.

Ἐν συνεχείᾳ συνεστήσαν πάντες εἰς τὸν Διάδοχον ὅπως ἐπιδιωχθῇ συνεννόησις μετὰ τῆς Γερμανίας δυναμένης νὰ περισώσῃ τὸ γόητρον τοῦ στρατοῦ μας.

Η ΘΕΛΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Εἰς τὰς ἀγωνιώδεις αὐτὰς ἐκκλήσεις προέβη καὶ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τῶν μαχομένων στρατευμάτων.

Ὁ Διάδοχος ἀπήντησεν ὅτι ἔχει ἐντολὴν τοῦ Βασιλέως ὅπως ὁ στρατὸς τῆς Ἠπείρου ἀγωνισθῇ ὁκλόνητος εἰς τὰς θέσεις του, οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ἐξέλιξις τῆς πολεμικῆς καταστάσεως.

Πρὸ τῆς τερατώδους αὐτῆς ἀποφάσεως καὶ τῆς ἀποκαλύψεως ὅτι θὰ ἀπεβιβάζοντο βρεττανικὰ στρατεύματα εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ Διοικητὴς τοῦ Α'. Σώματος Στρατοῦ διέταξε τοὺς μεράρχους του ὅπως τοῦ ὑποβάλουν ἐγγράφως τὰς ἀπόψεις των.

Οἱ Μέραρχοι ἀπήντησαν ὅτι ἔπρεπε καὶ διὰ βιαίων ἀκόμη μέτρων νὰ ἀποφευχθῇ ἡ μοιραία καὶ καταστρεπτικὴ διὰ τὴν Ἑλλάδα σύρραξις μὲ τὴν Γερμανίαν.

Ἐπίσης καὶ ὁ Διοικητὴς τοῦ πλησίον Β' Σώματος Στρατοῦ διεμήνυσεν ὅτι συμφωνεῖ μὲ τὰς ἀντιλήψεις τοῦ Α'. Σώματος Στρατοῦ.

ΚΑΤΑΠΝΙΓΕΤΑΙ Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ

Γενικώτερον, ὁ μαχόμενος στρατὸς τῆς Ἠπείρου ἦτο σύμφωνος ὅπως ἐπέμβῃ ἡ διπλωματία καὶ ἀποφευχθῇ ἡ εἴσοδος Ἀγγλικοῦ στρατοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τοιουτοτρόπως ἀποτραπῇ ἡ ἐπέμβασις τῆς Γερμανίας.

Τὰ ἐπακολουθήσαντα μέτρα τῆς Κυβερνήσεως ἦτοι μετατοπίσεις μονάδων, ἐντικαταστάσεις διοικητῶν μονάδων καὶ ἄλλα ἔπνιξαν τὴν φωνὴν τῶν ἀξιωματικῶν τῶν ὁποίων ἡ προσοχὴ ἐστράφη εἰς τὸ μέτωπον διότι τότε εἶχον ἐκδηλωθῇ αἱ μεγάλαι ἀντεπιθέσεις τοῦ Ἰταλικοῦ στρατοῦ.

Ἡ ἐξέλιξις τῶν γεγονότων ἐδικαίωσεν ἀπολύτως τοὺς ἀξιωματικούς.

Μετὰ τὴν διώσπασιν τοῦ μετώπου ἀπὸ τὰ Γερμανικὰ στρατεύματα καὶ τὴν κατάληψιν τῆς Θεσσαλονίκης, οἱ ἀξιωματικοὶ ἔστρεψαν ἀγωνιωδῶς τὰ βλέμματάτων πρὸς τοὺς Ἀρχηγοὺς των βλέποντες ἐπαπειλουμένην τὴν καταστροφὴν τῆς πατρίδος των.

Ἠσθάνθησαν πάντοτε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ προδώσουν τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τῆς Πατρίδος καὶ ἀπηύθυναν ὀστάτην ἔκκλησιν πρὸς τὰς προϊσταμένας των ἀρχὰς ἱκετεύοντες, ἐκλιπαροῦντες καὶ ἀπειλοῦντες ἀκόμη διὰ μίαν ἄμεσον καὶ σωτηρίαν λύσιν.

Ἡ φωνὴ τῶν ἀξιωματικῶν καταπνίγεται καὶ πάλιν πρὸ τῆς ἀμετατρέπτου ἀποφάσεως τῶν Ἀθηνῶν νὰ συνεχίσουν τὸν ἄσκοπον καὶ καταστρεπτικὸν ἀγῶνα, ἀποφάσεως ἐξυπηρετούσης τὰ προσωπικὰ των συμφέροντα καὶ παραδιδούσης τὸν ἑλληνικὸν στρατὸν εἰς πλήρη ἐξόντωσιν.

Οἱ Ἀρχηγοὶ τοῦ στρατοῦ ἀπεφάσισαν τὴν δωδεκάτην ὥραν νὰ παραμερίσουν τοὺς ἐγκληματίας καὶ νὰ ζητήσουν ἔντιμον συνεννόησιν μὲ τὸν νικητήν.

Η ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Τὴν 11ην Ἀπριλίου οἱ Διοικηταὶ Σωμάτων Στρατοῦ συγκαλέσαντες τοὺς Μεράρχους των ἐλάμβανον τὴν ἀπόφασιν τῆς λήψεως ριζικῶν μέτρων.

Ὁ Διοικητὴς τοῦ Τμήματος Στρατιᾶς Ἠπείρου ἐπείσθη ὅπως ἀποστείλῃ τηλεγράφημα εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ στρατοῦ συνιστῶν τὴν λῆψιν μέτρων σωτηρίας τοῦ στρατοῦ.

Ἡ ἀπάντησις τοῦ Ἀρχιστρατήγου καὶ τοῦ Βασιλέως ὑπῆρξε καταπληκτικὴ καὶ ἦτο ἡ ἑξῆς:

«Συμβιβασμὸς μὲ ἀντίπαλον ἀδύνατος. Κρατήσατε πάσῃ θυσίᾳ θέσεις σας».

Τὴν 12ην Ἀπριλίου διετάχθη ἡ σύμπτυξις τῶν τμημάτων τοῦ βορείου μετώπου. Τὴν ἐπομένην διελύετο μία μεραρχία τοῦ Κεντρικοῦ μετώπου. Τὴν ἐπομένην ἕτερον τμῆμα ἐπαναστατῆσαν ἔρριψε τὰ ὅπλα καὶ ἤρχισεν ἀτάκτως νὰ κατέρχεται πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην. Ἐπηκολούθησεν ἡ διάλυσις καὶ ἄλλης μονάδος.

Εἰς πολλ[illegible] ατα οἱ ἀξιωματικοὶ ἐλλείψ[illegible] πολυβολητῶν ἠναγκ[illegible]σθησαν νὰ ανα[illegible]άβουν οἱ ἴδιοι τὸν χειρισμὸν τῶν πολυβόλω[illegible] νὰ κρατήσουν τὴν [illegible]γραμμὴν τοῦ μετώπου.

ΑΡΧΙΖΕΙ Η ΣΥΜΠΤΥΞΙΣ

Παρ' ὅλα αὐτὰ τὰ ἀποκαρδιωτικὰ γεγονότα ἡ Ἀνωτάτη Διοίκησις τοῦ Στρατοῦ παρέμενεν ἀσυγκίνητος.

Τὴν 14ην Ἀπριλίου διετάχθη γενικὴ σύμπτυξις τοῦ Ἀλβανικοῦ μετώπου διενεργηθεῖσα μὲ πᾶσαν τάξιν.

Τὴν 17ην ἀνεκόπτετο ἐν μέρει τὸ ρεῦμα τῆς διαρροῆς ἀπὸ τὴν πληροφορίαν ὅτι ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἀνεμένετο σημαντικὸν γεγονὸς διὰ τὸν στρατόν. Ἀποτέλεσμα τούτου ὑπῆρξε νὰ ἀποκρουσθοῦν νέαι καὶ λυσσαλέαι ἐπιθέσεις τῶν Ἰταλῶν καὶ μάλιστα καὶ τὴν [illegible] ἀκόμη Ἀπριλίου μετὰ τὴν ἀνακωχὴν νὰ συλληφθοῦν καὶ αἰχμάλωτοι.

Τὴν 19ην Ἀπριλίου ὁ στρατηγὸς Πιτσίκας ὅστις εἶχε ζητήσει συνθηκολόγησιν, δι' ἡμερησίας του διαταγῆς ἀνεκοίνου ὅτι ὁ θάνατος τοῦ Πρωθυπουργοῦ Κορυζῆ ἐπεβράδυνε μίαν ἢ δύο ἡμέρας τὴν ἀνακωχήν.

Οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ στρατοῦ, βλέποντες τὸν κίνδυνον τὸν ὁποῖον διέτρεχεν ὁ στρατός,— σημειωτέον ὅτι τετρακόσια καὶ πλέον ἐχθρικὰ ἀεροπλάνα ἐπολυβόλουν καὶ ἐβομβάρδιζον συνεχῶς τὰ μαχόμενα στρατεύματά μας,—ἠγάθησαν εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ ἔλθουν εἰς ἐπαφὴν μὲ τὴν στρατιωτικὴν Διοίκησιν πρωτοῦ καταρρεύσει τελείως τὸ μέτωπον.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Τὸ πρωτόκολλον τῆς ἀνακωχῆς ὑπεγράφη τὴν 20ην Ἀπριλίου, ἔχει δὲ περίπου ὡς ἑξῆς:

«Οἱ ὑπογεγραμμένοι στρατηγοὶ ἐκπρόσωποι τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ Γερμανικοῦ στρατοῦ συνελθόντες τὴν 19ην ὥραν συνωμολόγησαν τὰ κάτωθι: Ὅπως παύσουν ἀμέσως αἱ ἐχθροπραξίαι μεταξὺ Ἑλληνικῶν καὶ Γερμανικῶν στρατευμάτων καὶ μετ' ὀλίγην ὥραν μεταξὺ Ἑλληνικῶν καὶ Ἰταλικῶν στρατευμάτων. Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς νὰ ἀποσυρθῇ εἰς τὰ παλαιὰ Ἑλληνοαλβανικὰ σύνορα. Νὰ διαταχθῇ καὶ διενεργηθῇ ἀμέσως ἡ ἀποστράτευσις τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Οἱ ἀξιωματικοὶ θὰ φέρουν τὰς ἐξαρτύσεις των, τὸ ξίφη των καὶ τὸν ὁπλισμόν των. Τὰ ὅπλα τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ νὰ συγκεντρωθοῦν καὶ νὰ τοποθετηθοῦν εἰς ἀποθήκας».

Οἱ ὅροι τῆς ἀνακωχῆς γνωσθέντες εἰς τὸν στρατὸν ἐπροκάλεσαν τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν στρατιωτῶν μας.

Συγχρόνως μὲ τὴν ὑπογραφὴν τῆς ἀνακωχῆς τμῆμα τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ ἐκινήθη πρὸς τὰς διαβάσεις τῆς Ἠπείρου ὅπως παρεντεθῇ μεταξὺ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ τῶν Ἰταλικῶν στρατευμάτων.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΟΡΟΙ

Δυστυχῶς τοὺς ἀνωτέρω ὅρους τῆς ἀνακωχῆς ἀνέτρεψεν ἡ δήλωσις τοῦ Βασιλέως, ὅτι ὁ ἀγὼν θὰ συνεχισθῇ μέχρις ἐσχάτων.

Τὸ κείμενον τοῦ πρωτοκόλλου, ὅπως ἦτο ἑπόμενον, μετεβλήθη διὰ νεωτέρου τοιούτου ὑπογραφέντος τὴν 22αν Ἀπριλίου.

Διὰ τοῦ πρωτοκόλλου τούτου οἱ Ἕλληνες στρατιῶται ἐθεωροῦντο ὡς αἰχμάλωτοι πολέμου καὶ τὰ ὅπλα ὡς λεία πολέμου τῆς Γερμανίας. Ἐπετρέπετο μόνον εἰς τοὺς Ἕλληνας ἀξιωματικοὺς νὰ διατηρήσουν τὸν ὁπλισμόν των εἰς ἔνδειξιν ἐκτιμήσεως ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς Στρατιωτικῆς Διοικήσεως τῆς ἀνδρείας μεθ' ἧς ἠγωνίσθη ὁ Ἑλληνικὸς στρατός.

Ἐάν, παρὰ τὴν συμφωνίαν, ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς δὲν ἔμεινεν αἰχμάλωτος τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν μεγαλοψυχίαν τοῦ Φύρερ καὶ τὴν ἐκτίμησιν τὴν ὁποίαν τρέφει πρὸς τὴν Ἑλλάδα ὁ Ἀνώτατος Ἀρχηγὸς τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους, χειρονομία ἡ ὁποία προεκάλεσε τὴν ἀνεπιφύλακτον εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Αὐτὴ καταλήγει ἡ Ἔκθεσις, εἶναι ἡ ὠμὴ ἀλήθεια τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ γνωρίζει ὁ Ἑλληνικὸς λαός.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ

ΔΙΑ ΤΟΝ ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΟΛΥΖΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ.— Εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος συνεκροτήθη σύσκεψις ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Πολύζου, ὑπουργοῦ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ.

Εἰς τὴν σύσκεψιν ταύτην μετέσχον οἱ ὑπουργοὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Συγκοινωνίας, δέκα Γερμανοὶ ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνώτατοι ὑπάλληλοι.

Ὁ ὑπουργὸς Ἐπισιτισμοῦ ἐδήλωσε σχετικῶς ὅτι κατὰ τὴν σύσκεψιν συνεζητήθησαν θέματα γενικώτερου ἐνδιαφέροντος καὶ ἐλήφθησαν ὡσισμέναι ἀποφάσεις.

Ὁ κ. Πολύζος παρετήρησεν ὅτι παρουσιάζεται ὀξὺ τὸ συγκοινωνιακὸν πρόβλημα λόγῳ τῆς ἀκαταστασίας τῶν ὁδῶν καὶ τῶν τηλεγραφικῶν γραμμῶν. Καταβάλλονται ὅμως ζοῦντονοι προσπάθειαι, ὥστε νὰ παρακαμφθοῦν ταχέως αἱ προκύπτουσαι δυσχέρειαι.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ κ. ὑπουργὸς ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἡ κυβέρνησις θὰ προβῇ λίαν συντόμως εἰς τὴν διανομὴν τροφίμων, ὡς λ. χ. ὀσπρίων, ἐλαίου κλπ.

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ΚΑΙ ΙΣΤΙΟΦΟΡΑ

«Αἱ ἐργασίαι, εἶπε, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν συγκοινωνιακῶν προβλημάτων συνεχίζονται ἱκανοποιητικῶς. Ἀπεφασίσθη ἤδη ὅπως ἀποδοθοῦν τὰ ἐπιταχθέντα αὐτοκίνητα διὰ νὰ διευκολυνθοῦν αἱ μεταφοραὶ καὶ ὅπως ἐπιταχθοῦν τὰ ἱστιοφόρα.

Τὸ κοινὸν δὲν πρέπει νὰ ἀνυπομονῇ ἀντιλαμβανόμενον ὅτι αἱ δυσχέρειαι εἶνε μεγάλαι καὶ ὅτι ἡ κυβέρνησις πράττει τὸ πᾶν διὰ νὰ ἐπιφέρῃ τὸ συντομώτερον τὴν ποθητὴν θεραπείαν.

ΑΚΤΟΠΛΟΙΑ ΚΑΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ

Ἐν τέλει ὁ κ. ὑπουργὸς ἀνεκοίνωσεν ὅτι αἱ θαλάσσιαι συγκοινωνίαι ἐπανελήφθησαν ἤδη μὲ τὴν Εὔβοιαν, Χίον καὶ Μυτιλήνην. Ἀπὸ ἡμερῶν ἐξ ἄλλου ἤρχισε καὶ ἡ τακτικὴ σιδηροδρομικὴ συγκοινωνία μεταξὺ Θεσσαλονίκης καὶ Ἀθηνῶν καὶ συγκεκριμένως μέχρι Νεστοῦ. Ἀπεκατεστάθη ὡσαύτως ἡ δδική συγκοινωνία Ἀθηνῶν—Θεσσαλονίκης, μέσω Ἐλασσῶνος.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΤΟΥ ΙΡΑΚ

ΗΡΧΙΣΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΚΥΡΑΝ ΣΟΒΑΡΑΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΣ

ΠΑΝΤΑΧΟΘΕΝ ΣΥΡΡΕΟΥΝ ΑΡΑΒΕΣ ΕΘΕΛΟΝΤΑΙ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. (Ἰδ.).— Τὸ ἡμ[illegible]σημον γερμανικὸν πρακ[illegible]ρεῖον πληροφορεῖται ἐξ Ἀγκύρας ὅτι ἀφίκετο ἐκεῖ καὶ ἤρχισεν ἤδη τὰς συνομιλίας του μὲ τοὺς Τούρκους ἐπίσημος ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν τοῦ Ἰράκ.

Ὁ Ἰρακινὸς ὑπουργὸς θὰ παρατείνῃ τὴν εἰς Ἄγκυραν παραμονήν του ἐπὶ τινας ἡμέρας.

Κατὰ τὸ αὐτὸ τηλεγράφημα, τέως ὑπουργὸς τοῦ Ἰράκ, ὁ ὁποῖος ἔφυγεν ἐξ Ἰράκ κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς τροπαίου πολιτικῆς κρίσεως, ἐδήλωσεν ὅτι λυπεῖται διότι ἐγκατέλειψε τὴν πατρίδα του καὶ ὅτι θέτει ἑαυτὸν εἰς τὴν διάθεσίν της, διὰ νὰ τὸν χρησιμοποιήσῃ ὅπου θὰ ἐλεωρεῖ καλόν.

ΟΙ ΜΑΡΟΚΙΝΟΙ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΟΙ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (Ἰδιαίτερον). — Οἱ ἐθνικισταὶ τοῦ Μαρόκου ἀπέστειλαν πρὸς τὴν κυβέρνησιν τοῦ Ἰράκ τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα:

«Κατὰ τὴν ἱστορικὴν ταύτην στιγμὴν καθ' ἣν ὁ ἡρωικὸς λαός ἀγωνίζεται διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν του, ὁ λαὸς τοῦ Μαρόκου ἐκφράζει πρὸς αὐτὸν τὴν συμπάθειάν του καὶ τὴν εὐχὴν ὅπως ὁ ἀγών του στεφθῇ ὑπὸ τῆς νίκης».

ΣΥΡΡΕΟΥΝ ΟΙ ΕΘΕΛΟΝΤΑΙ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, (Ἰδιαίτερον). — Ἡ κίνησις μεταξὺ τῶν ἀραβικῶν πληθυσμῶν τῆς Παλαιστίνης, Συρίας, Ὑπεριορδανίας, Αἰγύπτου καὶ [illegible] τῆς τῆς Βορ. Ἀφρικῆς [illegible] τοῦ Ἰράκ συνεχίζεται. Κ[illegible]ρινῶς αὐξάνουν οἱ κ[illegible]κληλώσεις καθ', καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν [illegible]ντων οἱ ὁποῖοι συρρέουν πανταχόθεν εἰς τὸ Ἰράκ.

Οἱ Ἄγγλοι καταβάλλουν μεγίστας προσπαθείας εἰς τὰ ὑπὸ ἐντολὴν ἡ τὴν [illegible]ατοχὴν των εὑρισκόμενα ἐδάφη ὅπ[illegible] ἐμποδίσουν τὴν μετάβασιν ἐθελοντῶν εἰς τὸ [illegible]τοῦτοις [illegible]ώσθη ὅτι [illegible] Ἄραβες τῆς Παλαιστίνης κατώρθωσαν νὰ διαβοῦν [illegible]ρίως τὰ σύνορα καὶ νὰ φθάσουν αἰσίως εἰς τὸ Ἰράκ, ὅπου [illegible]τατάχθησαν ἀμέσως εἰς τὸν στρατόν. Ἐπίσης καὶ ἐξ Ὑπερι[illegible]ανίας ὡρισμέναι στρατιωτικαὶ [illegible]μάδες φέρουσαι καὶ τὸν ὁπλισμὸν τῶν διέβησαν τὰ σύνορα καὶ ἤρχισαν τὴν δρᾶσιν των κατὰ τῶν Ἄγγλων.

ΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΑΡΧΑΙ ΕΝΤΕΛΛΟΝΤΑΙ ΝΑ ΑΝΑΛΑΒΟΥΝ ΤΗΝ ΦΡΟΥΡΗΣΙΝ ΕΝΑΠΟΘΗΚΕΥΜΕΝΟΥ ΠΟΛΕΜΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ

Ἡ Γενικὴ Διοίκησις Μακεδονίας ἀπηύθυνε πρὸς τὴν Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Θεσσαλονίκης, τὴν Ἀνωτ. Διοίκησιν Χωρ)κῆς καὶ τὰς κατὰ τόπους Διοικήσεις καὶ Ὑποδιοικήσεις Χωρ)κῆς τὴν κατωτέρω διαταγήν:

Κατόπιν σχετικῶν ἐγγράφων τῆς ἁρμοδίας ἐνταῦθα Feldkommandantur (v) 803) παρακαλοῦμεν ὅπως ἀναλάβητε ἀμέσως τὴν ἀσφαλῆ φρούρησιν καὶ διαφύλαξιν πασῶν τῶν ἐν τῇ περιοχῇ ὑμῶν ὑπὸ τοῦ Γερμανικοῦ Στρατοῦ κατασχεθεισῶν ἀποθηκῶν πυρομαχικῶν καὶ στρατιωτικοῦ ὑλικοῦ ἢ στρατ. εἰδῶν, οἱασδήποτε κατηγορίας, ἐφ' ὅσον δὲν φρουροῦνται αὗται ὑπὸ τοῦ Γερμανικοῦ Στρατοῦ.

Ἐν ᾗ περιπτώσει εἰς ὡρισμένον χωρίον ἢ συνοικισμὸν ὑπάρχουσι πλείονες τῆς μιᾶς ἀποθῆκαι ἢ συλλογαὶ τοιούτων εἰδῶν, δέον ὁ Δήμαρχος ἢ ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος ν' ἀναφέρῃ τὸ ταχύτερον εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Ἀρχήν, ἥτις νὰ ἐπιμεληθῇ καὶ συγκεντρώσῃ πάντα εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν κατάλληλον ἀποθήκην.

Ἡ φρούρησις τῶν ἐν λόγῳ ἀποθηκῶν δέον νὰ ἐνεργῆται νυχθημερόν, ὑπευθύνως καὶ μετὰ πάσης ἐπιμελείας παρ' ὀργάνων τῆς χωροφυλακῆς ἐπικουρουμένων ἐν ἀνάγκῃ διὰ τῶν κατὰ τόπους πολιτοφυλάκων καὶ ἀγροφυλάκων κατόπιν συνεννοήσεως ὑμῶν μετὰ τῶν ἁρμοδίων δημάρχων καὶ προέδρων κοινοτήτων, οἱ ὁποῖοι καὶ αὐτοὶ καθίστανται συνυπεύθυνοι διὰ τὴν ἀσφαλῆ διαφύλαξιν καὶ φρούρησιν τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ἀποθηκῶν, καθ' ὅσον ὡς ἐδήλωσεν ἡμῖν ἡ αὐτὴ Feld Kommandatur, ἐν ᾗ περιπτώσει διαπραχθῶσιν πράξεις βλάβης ἢ πυρκαϊᾶς ἢ καταστροφῆς κλπ. (sabotage) τῶν ἐν λόγῳ εἰδῶν, ὡς σοβαραὶ ἐνδείξεις ὑφίστανται διὰ τὴν κατὰ τὴν νύκτα τῆς 7 πρὸς 8 τρέχοντος ἀνατιναχθεῖσαν ἀποθήκην πυρομαχικῶν εἰς Διαβατά, τότε θὰ συλληφθῶσιν ὑπὸ τῶν τῶν γερμανικῶν Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν ὁ Δήμαρχος ἢ ὁ Πρόεδρος Κοινότητος μετ' ἀριθμὸν κατοίκων τῆς περιφερείας καὶ θὰ κρατηθῶσιν μέχρις ἀνακαλύψεως τοῦ δράστου καὶ ὑπαιτίου τῆς καταστροφῆς.

Ἡ παροῦσα νὰ τοιχοκολληθῇ μερίμνῃ ὑμῶν εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη ἑκάστου Δήμου καὶ Κοινότητος τῆς περιφερείας σας.

Ὁ Γεν. Διοικητὴς
Ν. ΡΑΓΚΑΒΗΣ

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΔΙΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. (Ἰδιαίτερον).— Τὸ ἡμιεπίσημον γερμανικὸν πρακτορεῖον πληροφορεῖται ἐξ Οὐασιγκτῶνος, ὅτι ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας ἐπέδωκε διακοίνωσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, κατὰ ἐνδεχομένης κατασχέσεως τῶν εἰς ἀμερικανικοὺς λιμένας ἐλλιμενισμένων πλοίων.

ΓΑΛΛΙΚΑΙ ΝΗΟΠΟΜΠΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΤΛΑΝΤΙΚΟΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (Ἰδιαίτερον)—Τὸ ἡμιεπίσημον γερμανικὸν πρακτορεῖον πληροφορεῖται ἐκ Λισσαβῶνος ὅτι δύο γαλλικαὶ νηοπομπαὶ διῆλθον τὸ Γιβραλτάρ, πλέουσαι πρὸς τὸν Ἀτλαντικόν.

ΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

ΕΔΕΧΘΗ ΤΟΥΣ κ.κ. ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΝ, ΚΑΘΕΝΙΩΤΗΝ, ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΝ ΚΑΙ ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥΛΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ.— Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, στρατηγὸς Τσολάκογλου ἐξηκολούθησε καὶ σήμερον τὰς συνομιλίας του μὲ διαφόρους προσωπικότητας τῆς χώρας. Οὕτω, ἐδέχθη διὰ δευτέραν φορὰν τὸν κ. Γονατᾶν, συνωμίλησε δὲ ἐπίσης μὲ τοὺς κ. κ. Στεφανόπουλον καὶ Ροδόπουλον, ὡς καὶ μὲ τὸν ἄλλοτε ἀρχηγὸν τοῦ Ἐπιτελείου στρατηγὸν Καθενιώτην.

Ἐπίσης ὁ κ. Πρωθυπουργὸς συνδιελέχθη διὰ μακρῶν μὲ τὸν κ. Ι. Σοφιανόπουλον.

ΠΑΥΟΝΤΑΙ ΟΙ ΑΡΝΟΥΜΕΝΟΙ ΝΑ ΜΕΤΑΒΟΥΝ ΣΤΑΣ ΘΕΣΕΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ & ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ.—Ἐξεδόθη Νομοθετικὸν Διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου ὁρίζεται ὅτι ἀξιωματικοὶ καὶ ὑπάλληλοι, ἀρνούμενοι νὰ μεταβοῦν εἰς τὰς θέσεις ὅπου τοποθετοῦνται, παύονται ἀμέσως καὶ στεροῦνται τοῦ δικαιώματος τῆς συντάξεως.

Η ΙΑΠΩΝΙΑ ΘΑ ΕΞΕΛΘΗ ΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟΝ ΕΑΝ ΕΞΕΛΘΟΥΝ ΑΙ ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (Ἰδιαίτερον).—Τὸ ἡμιεπίσημον γερμανικὸν πρακτορεῖον πληροφορεῖται ἐκ Τόκιο, ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἰαπωνίας κ. Ματσουόκα προέβη εἰς δηλώσεις πρὸς τὸν ἀνταποκριτὴν τῶν «Ταῖμς τῆς Νέας Ὑόρκης».

—Ὁ σκοπὸς διὰ τὸν ὁποῖον ἡ Ἰαπωνία προσεχώρησεν εἰς τὸ τριμερές, ἐδήλωσεν ὁ Ἰάπων ὑπουργός, εἶναι νὰ ἐμποδίσῃ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας νὰ ἀναμιχθοῦν εἰς τὸν πόλεμον.

Ἐάν, παρ' ὅλας τὰς προσπαθείας, ὁ πρόεδρος Ροῦσβελτ ἐξωθήσῃ εἰς πόλεμον τὴν χώραν του, ἡ Ἰαπωνία δὲν θὰ διστάσῃ νὰ πολεμήσῃ. Ἡ Ἰαπωνία θὰ εὑρεθῇ